

dočasně nebo navždy pozbyl (srov. Dr. Mayra »Soustava občanského práva«, Právo rodinné str. 121). Nemůže proto vykonávat právo, které mu dočasně nepřísluší, ani svým zastancem, kterému podle zákona (§ 4 (3) řádu o zbavení svéprávnosti) přísluší práva a povinnosti poručníka. Bylo proto stížnosti vyhověti a ustanoviti poručnicí matku dítěte po rozumu §§ 196 a 198 obč. zák. a přidati jí spoluporučníka z důvodu § 211 čís. 3 obč. zák., ježto jest v zájmu dítěte, by při nové úpravě výživného bylo zastoupeno spoluporučníkem.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu otce.

D ů v o d y:

Evžen V., jenž jest podpůrcem manželského otce, prohlášeného soudem za marnotratníka, napadá usnesení rekursního soudu potud, pokud poručnicí dítěte byla ustanovena matka a že jí jen za spoluporučníka byl přidán Rembert K., navržený za poručníka. Dovolací stížnosti nelze přiznati úspěch. Otec jest podle § 196 obč. zák. oprávněn jmenovati poručníka pro dítě jen pro případ své smrti. O takový případ nejde, ježto dítěti má býti zřízen poručník podle § 176 obč. zák., poněvadž otec není oprávněn vykonávati otcovskou moc. Není tedy otec vůbec povolán, poručníka povolati a tudíž ani ne jeho podpůrce jeho jménem. Důsledkem toho nepochybil rekursní soud, ustanoviv podle § 198 obč. zák. za poručnici manželskou matku Marii Č-ovou, která není z úřadu poručníka vyloučena. Není důvodem vyloučení podle § 191 obč. zák., že matka jest s otcem ve sporu o rozvod manželství a že v tomto sporu budou upraveny majetkové poměry matky a dítěte.

Čís. 9744.

Svolání pozůstalostních věřitelů (§§ 814 a násl. obč. zák.). Stačí, že pohledávka byla přihlášena již před rozepsáním ediktální lhůty.

(Rozh. ze dne 15. března 1930, Rv I 1155/29.)

Firma M. měla za manželem žalované pohledávku z obchodního spojení, již přihlásila k pozůstalosti dlužníka dříve, nežli byl učiněn návrh na svolání pozůstalostních věřitelů. K pozůstalosti se přihlásila žalovaná podmíněně a byla jí odevzdána předlužená pozůstalost s tím, by zaplatila pozůstalostní dluhy do výše hodnoty převzatých pozůstalostních aktiv. Firma M. postoupila ze své pohledávky část 2.000 Kč žalujícímu úvěrnímu družstvu, jež zažalovalo postoupenou pohledávku proti pozůstalé vdově. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d přisoudil žalujícímu družstvu 834 Kč. D ů v o d y: Podle zjištění odvolacího soudu přihlásila firma M. svou pohledávku k pozůstalosti dříve, než byl učiněn návrh na svolání pozůstalostních věřitelů. Jde nyní o to, zda tato přihláška stačí, by ochránila před škodlivými následky § 814 obč. zák. či zda firma M. měla svou pohledávku

přihlásiti ještě v ediktální lhůtě po svolání pozůstalostních věřitelů. Podle doslovu § 814 obč. zák. má svolání pozůstalostních věřitelů za účel, zjistiti stav dluhů a tomuto účelu jest učiněno plně zadost, přihlásí-li věřitel svou pohledávku u soudu vůbec, třebaš nikoliv v ediktální lhůtě, nebo byla-li tato pohledávka nějakým způsobem dědicům již dříve oznámena (tak i rozh. býv. nejv. soudu ze dne 7. března 1900, čís. 3137 sb. Nowak čís. 222). Tento předpoklad jest však v souzeném případě u firmy M. splněn, takže nebylo příčiny, by byla opomenuta při placení pozůstalostních dluhů. Jak bylo dále zjištěno, svolala sice žalovaná pozůstalostní věřitele, avšak uspokojila ihned některé z přihlásivších se dědiců, aniž vzala zřetel k nárokům firmy M., takže pozůstalost byla vyčerpána a firma M. nedošla zaplacení, ježto pozůstalost nestačila. Jest proto v souzeném případě použití ustanovení § 815 obč. zák., podle něhož dědic, nehledíc k jeho podmíněné dědické přihlášce, ručí neuspokojeným pozůstalostním věřitelům celým svým jměním tak, jak by byli došli zaplacení, kdyby bylo pozůstalosti podle zákona bývalo použito k uspokojení věřitelů, t. j. ručí jim svým celým jměním za pozůstalostní úpadkovou kvotu (rozh. býv. nejv. soudu ze dne 14. května 1908, Slg. XI. 4237). Ježto tu bylo nepochybně předlužení pozůstalosti, byla žalovaná podle § 815 obč. zák. povinna, použití pozůstalosti podle zákonného pořádku, t. j. vyhlášením úpadku nebo úpadkovým rozdělením k poměrnému uspokojení všech věřitelů a nebylo právního důvodu, by firma M. nebyla uspokojena. Vzhledem ke stavu pozůstalostního jmění vypočítal pak odvolací soud, že firma M. byla by v úpadku obdržela 834 Kč, pročež tento peníz žalujícímu družstvu přisoudil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání žalované.

D ů v o d y:

Nesprávné právní posouzení věci vytýká dovolatelka napadenému rozsudku proto, že přisoudil žalobkyni částku připadající na její pohledávku, ačkoliv nebyla přihlášena v ediktální lhůtě. Nutno však souhlasiti s právním názorem odvolacího soudu, že stačilo, že sporná pohledávka byla již přihlášena před rozepsáním ediktální lhůty, neboť znala-li dovolatelka tuto pohledávku již dříve, což není popřeno, nemůže býti žalobkyni ke škodě, že nepřihlásila pohledávku znovu v ediktální lhůtě (srov. Krasnopolski, Erbrecht § 55 a literaturu a judikaturu tamtéž uvedenou). Žalobkyně přihlásila svou pohledávku v pozůstalostním řízení a dovolatelka nemohla se tudíž považovati za oprávněnu předpokládati, že se žalobkyně vzdala své pohledávky proto, že neopakovala ohlášku.

Čís. 9745.

Do firmy akciové společnosti lze pojmáti jména historická, alegorická, fantastická.

(Rozh. ze dne 15. března 1930, R II 72/30.)